

KAPITOLA 5

Marino

„Víme, že ten lék existuje. Kdysi už byl nalezen. Ale budete se pro něj muset plavit dál, než jste se kdy odvážil.“ Thea mluvila nanejvýš vážně.

„Popluji, kam bude třeba,“ přitakal Marino. Hlavou mu vířily myšlenky. „Ale... pro co vlastně?“

Thea a Willa si vyměnily pohled. „Jde zřejmě o rostlinu,“ odpověděla Willa rozvláčně. „Ale kde přesně roste... to nikdo neví.“

„Čas hraje proti nám,“ dodala Thea. „Bude to mimořádně nebezpečná plavba.“

„Vydám se na ni s Marinem.“ Ale přestože Rose s odhodlaným výrazem vyskočila na nohy, Marino věděl, že tu cestu bude muset podniknout sám.

„Ty i Anika zůstanete tady, spolu. Jestli se Celeste vzbudí, bude vás chtít obě vidět.“ Pokusil se o úsměv. „A já se vrátím dřív, než se nadějete.“

„Všimni si, že já jsem se jako dobrovolnice nenabízela,“ řekla Anika, ale vzápětí se usmála. „Věřím ti. Už proto, že jsi Celestin bratr. Trocha jejích schopností v tobě musí být.“

„Musíte ten lék najít,“ řekla Willa. Místností se nesl její vážný hlas. „Nejen kvůli vaší sestře. Věšteckou nemocí jsme ohroženi my všichni, na to nezapomeňte. Jestli Celeste zemře –“

„Neopovažujte se to říkat!“ sykla Anika.

„Pokud ten lék nenajdete, skonem vaší sestry nemoc neskončí. Bude se šířit dál.“

Marino si přejel rukou po tváři. „Mám se vydat na moře nazdařbůh? Jenom s větrem v plachtách?“

„Nechte se vést mořicemi. Jste čaroděj, Marino Pegasi. Je na čase to dokázat.“

Marino sraštil čelo. „Čím se mám nechat vést?“

„Mořicemi. Jsou to mořské sestry stříbřic. To, co stříbřice dělají na obloze, dělají mořice v moři. Neukazují však budoucnost, pouze člověka vedou tam, kde si přeje být nejvíce.“

Marino se zachmuřil ještě víc. „Jak se mám nechat vést nějakými mytickými ptakorybami, když jsem o nich v životě neslyšel?“

„Kde jste byl v životě nejdál?“

„Na Okrových ostrovech.“

„Tak se plavte tam a ještě dál. Pokud je ve vašem srdci opravdová touha, mořice se ukážou samy.“

„To je... celé?“

Willa změnila hlas, jako by pronášela zaklínadlo. „Až bude vysoko na jasném nebi svítit měsíc tak, že se na hladině moře bude odrážet vaše tvář, obětujte vlnám kapku své krve. Mořice připlavou, neboť je se všemi čaroději pojí magické pouto.“